

Länsstyrelsen i Kronobergs län

Bevarandeplan för Natura 2000-området SE0320224 Vedåsa

Kommun: Ljungby

Områdets totala areal: 370,4 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen:

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2017-06-21

Markägarförhållanden:

Privat

Regeringsbeslut, historik:

SPA: 2004-04-01, regeringsbeslut M2002/3916/Na, pSCI: 2004-04-01, SCI: 2005-01-01,
SAC: 2011-03-01, regeringsbeslut M2010/4648/Nm

Naturtyper och arter som ska bevaras i området:

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

3130 - Ävjestrandsjöar

3260 - Mindre vattendrag

7140 - Öppna mossar och kärr

9010 - Taiga

9020 - Nordlig ädellövskog

9060 - Åsbarrskog

9070 - Trädklädd betesmark

9080 - Lövsumpskog

1042 - Citronfläckad kärrtrollslända, *Leucorrhinia pectoralis*

1383 - Härklomossa, *Dichelyma capillaceum*

A002 - Storlom, *Gavia arctica*

A081 - Brun kärrhök, *Circus aeruginosus*

A094 - Fiskgjuse, *Pandion haliaetus*

A127 - Trana, *Grus grus*

A193 - Fisktärna, *Sterna hirundo*

A236 - Spillkråka, *Dryocopus martius*

Bevarandesyfte

Inom Natura 2000-området Vedåsa är syftet att bidra till att upprätthålla gynnsam bevarandestatus för förekommande arter och livsmiljöer genom att bibehålla och utveckla den mångfald av olika naturtyper som finns inom området i form av en mosaik av vattenmiljöer, sumpskogar, öppna välhävdade marker, slutna ädellövskogar, grova lövträd, åsbarrskog, samt övergångszoner. I området skall det även skapas förutsättningar för ett rikt fågelliv. Lekplatser och uppväxtplatser för den hotade fiskarten mal (*Silurus glanis*) skall bevaras och förbättras.

Beskrivning av området

Området Vedåsa utgörs av en mosaik av vattenmiljöer, sumpskogar, öppna välhävdade marker, slutna ädellövskogar, samt övergångszoner mellan dessa. Området befinner sig mellan Agunnarydsjön i norr och sjön Möckeln i söder. Genom området slingrar sig Helge å som omges av våtmarker. Helge å och sjöarna är oreglerade vilket gör att naturliga vattenståndsfluktuationer förekommer. Agunnarydsjön och Möckeln sänktes på mitten av 1800-talet. Sjösänkningen har gett upphov till långsträckta grunda bottnar och våtmarker.

Helge åns vattensystem utgör ett av Sveriges viktigaste områden för mal och våtmarkerna har stor betydelse för fågellivet i området. Våtmarkerna omges av sumpskogar, dungar med ädellövskog och betesmarker. Odlingslandskapet är småskaligt och variationsrikt. Stora delar av området har tidigare varit slåttermark och lövtäkt har bedrivits i området.

Floran och faunan i området är rik med hävdberoende kärlväxter, lundväxter, våtmarksarter, mossor och lavar knutna till ädellöv och gamla och grova träd samt död ved, svampar och insekter knutna till den betade skogen, varav flera är rödlistade arter. Det mosaikartade landskapet utgör även en viktig livsmiljö för flera arter av fladdermöss. Den hotade fiskarten mal (*Silurus glanis*) finns i Helge åns vattensystem, där sjöarnas grunda bottnar och Helgeåns videbevuxna åkanter utgör viktiga platser för malens lek och uppväxt.

Berggrunden utgörs av gnejs med inslag av grönsten som ger upphov till en rik flora. En rullstensås med barrskogsbeklädda kullar i Agunnarydsjön fortsätter söderut med tydliga åsryggar förbi Rönnäs.

Vedåsa ingår i ett större område som är av riksintresse för naturvården. Sjön Möckeln och Helgeå är utpekade som särskilt värdefulla vatten av naturvårdsverket och fiskeriverket och Helgeå är utpekad av riksantikvarieämbetet som särskilt värdefullt vatten. Vedåsaområdet utgör en mycket viktig del i ett större sammanhängande lövskogsområde som omger Möckeln

Bevarandemål

Bevarandemål för Vedåsa:

Arealen av naturtyperna ska minst vara 218 ha. Respektive naturtyp ska bibehålla sina respektive arealer.

Hotade arter och arter typiska för naturtyperna ska bibehållas eller öka för att finnas kvar i livskraftiga populationer.

Vattenförekomsterna ska uppnå god ekologisk- och kemisk status i enlighet med Havs- och vattenmyndighetens föreskrifter (HVMFS 2013:19) om klassificering och miljö kvalitetsnormer

avseende ytvatten. Det ska finnas en naturliknande vattenståndsvariation som skapar en variation av strand- och vattenmiljöer med hög biologisk mångfald. Den naturliknande hydrologiska regimen ska innebära vattenståndsvariationer som ger en årlig översvämning av vattendraget och sjöarnas svämplan.

Mål för utpekade arter enligt fågeldirektivet och art- och habitatdirektivet:

Livsmiljön för brunkärrhök, fiskgjuse, fisktärna, spillkråka, storlom och trana ska bevaras så att de kan fortleva i livskraftiga bestånd och populationer. I anslutning till våtmarker och vattendrag ska det finnas livskraftiga bestånd och populationer av direktivarterna hårklomossa och citronfläckad kärrtrollslända

Mål för hotade arter:

I sjön och vattendraget ska det finnas livskraftiga populationer av mal som är rödlistad som sårbar (VU). Inom området ska det finnas en livskraftig population av den hotade fladdermusarten sydpipistrell som är rödlistad som akut hotad (CR)

Vad kan påverka negativt

Natura 2000-området är skyddat som naturreservat och ska skötas enligt beslutade föreskrifter och skötselplan. Det bedöms därmed inte föreligga några direkta hot mot de terrestra delarna av Natura 2000-området. Den ekologiska statusen för vattenområdena kan dock påverkas av yttre omständigheter som pågår i angränsande mark och vatten.

Verksamheter och åtgärder utförda i angränsande områden som kan ha en negativ påverkan är:

Försurningen är fortfarande ett miljöproblem i södra Sverige. Orsaken är främst nedfall av kvävedioxid som utarmar markens buffringsförmåga. Nedfallet överstiger fortfarande markens neutraliseringsförmåga på hälften av sydvästra Sveriges yta. Kvävenedfallet ger också en oönskad gödning vilket är negativt i de flesta naturtyper men inte minst i näringsfattiga naturtyper. Gödslings- och försurningseffekter kan förändra förutsättningarna för många arter, bland annat genom att förändra vegetationssammansättningen i vissa naturtyper, vilket kan leda till att trädlösa marker växer igen och övergödning av sjöar och vattendrag.

Otillräcklig miljöhänsyn i samband med skogs- och jordbruksåtgärder kan leda till förändrad hydrologi och övergödning, vilket i sin tur kan påverka arters möjlighet att leva och reproducera sig i området. Olika åtgärder inom jord- och skogsbruk t.ex. kemiska bekämpningsmedel, läckage av näringsämnen, samt slamtransporter ut i våtmarker, vattendrag och sjöar i samband med rensning av diken m.m. kan leda till en försämrad vattenkvalitet.

Klimatförändringar kan komma att påverka naturliga vattenståndsvariationer som är viktigt för vissa naturtyper såsom våtmarker och sumpskogar, detta kan leda till igenväxning och eventuellt förändrad artsammansättning i dessa områden.

Ytterligare hot mot vattenmiljöerna är:

Främmande arter eller fiskstammar kan inverka negativt på artsammansättningen eller variation av arter genom ändrade konkurrensförhållanden, genetik och/eller smittspridning.

Vandringshinder uppströms och nedströms som hindrar spridning av vattenlevande arter kan påverka arters livskraftighet. Övre delen av vattendraget är kanaliserat och fördjupat och omfattas av en förättning, rensning i denna del i enlighet med förättningen kan påverka vattenkvaliteten negativt.

Motorbåtstrafik i ån kan innebära risk för att mal som uppehåller sig i vattendraget kan skadas.

Bevarandeåtgärder

Området är skyddat som naturreservat. Åtgärder som skötselplanen anger ska följas.

Igenväxningen av våtmarkerna bör övervakas och om det finns risk för igenväxning ska åtgärder vidtas för att hålla våtmarkerna öppna genom bete där det finns förutsättningar eller alternativt genom röjning.

Åtgärder behövs för att motverka övergödning av vattenmiljöer p.g.a. belastning av näringsämnen, vilket är nödvändigt om bevarandemålet God ekologisk status för ytvatten ska uppnås till år 2021/2027 i enlighet med fastställda miljö kvalitetsnormer. Exempel på åtgärder är att anlägga ekologiskt funktionella kantzoner för att motverka läckage av näringsämnen från omgivande jord- och skogsmark.

Bevarandetillstånd

Bedömningen av bevarandestatusen redovisas under respektive naturtyp och art. Bedömningarna är gjorda år 2016.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs sedan upp. Syftet med uppföljningen är att undersöka om de bevarandemål som formulerats i bevarandeplaner och skötselplaner är uppfyllda. Uppföljningen visar om skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

3130 - Ävjestrandsjöar

Areal: 0 ha. Arealen ej fastställd i regeringsbeslut

Ny Areal: 83,9 ha. Ny Areal, ännu ej fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Naturtypen ävjestrandsjöar (3130) omfattar 62,1 ha och utgör den nordvästra delen av sjön Möckeln och södra delen av Agunnarydssjön, vattenområden som ingår i naturreservatet Vedåsa. Dessa två sjöar har naturliga vattenståndsvariation som skapar störningar i strandzonen och breda svämplan vilket ger upphov till livsmiljöer för anuell vegetation i strandzonen. Agunnarydssjön och Möckeln sänktes på 1860- respektive 1850-talet. Sjösänkningen har skapat aktiva svämplan och grunda bottnar som är av stor betydelse för fågellivet i området. Sjöarnas grunda bottnar med varma vatten och i Möckeln även förekomst av djuphålur utgör viktiga uppväxtområden för malen (*Silurus glanis*) en hotad art klassad som sårbar (VU). Härklomossa *Dichelyma capillaceum* är en hotad art klassad som nära hotad, (NT), vilken växer i strandzonen och är beroende av en väl fungerande vattenståndsregim med vattenståndsvariationer och en godvattenkvalitet.

Bevarandemål

Arealen av Ävjestrandsjöar (3130) ska vara minst 62,1 hektar. Det ska finnas en naturliknande vattenståndsvariation som skapar en variation av strandmiljöer med hög biologisk mångfald. Strandzonen ska präglas av en återkommande störning i strandzonen med periodvis blottlagda stränder och en annuell kortskottsvegetation (t ex vågerosion, ishyvling, bete etc). Det ska finnas effektiva passager för djur, växter, sediment och organiskt material till anslutande vattensystem och svämplan. Vattenkvaliteten ska vara god. Sjön ska ha en naturlig strandzon och närområde.

Den hotade arten mal (*Silurus glanis*) ska ha en gynnsam bevarandestatus i området. Härklomossa *Dichelyma capillaceum* ska ha en gynnsam bevarandestatus i området.

Bevarandeåtgärder

Öka utbredningen av malens lek- och uppväxtplatser genom att aktivt gynna bl.a. salix i strandzonen. Skydda malen från störning och skador orsakade av motorbåtstrafik under lekperioden. Minska läckaget av näringsämnen till sjöarna för att motverka övergödning.

Bevarandetillstånd

Nationell status för (3130):

Skälen till att naturtypen inte bedöms ha gynnsam bevarandestatus i boreal och kontinental region är att återhämtningen från försumningen är långsam, vattenregleringar motverkar naturliga vattenståndsfluktuationer och skapar vandringshinder, övergödning pågår (framför allt i södra delen av boreal region).

Nationell status för mal (*Silurus glanis*): De kvarvarande naturliga populationerna av mal i Sverige är begränsade till tre huvudområden Nyköpingsåns vattensystem i Sörmland bl.a. sjön Båven samt två områden i Småland, de nedre delarna av Emån i Kalmar län och Helgeåns vattensystem i Kronobergs län. Malen är en postglacial relik som kan ha kommit till Sverige under en värmeperiod för 8 000-10 000 år sedan. Under 1800- och 1900-talet drabbades malen av lokalt utdöende, vilket anses bero på mänsklig påverkan genom sjösänkning, utdikning och anlagda vandringshinder. Sverige utgör malens nordligaste utbredningsgräns.

Vedåsa (3130): Den ekologiska statusen i ytvattenförekomsten har klassificerats till måttlig,

otillfredsställande eller dålig och Vattenmyndigheten har bedömt att det finns skäl att fastställa miljö kvalitetsnormen till god ekologisk status med tidsfrist till 2027 (4 kap 9 § vattenförvaltningsförordningen och 3 kap 1 § andra stycket NFS 2008:1). Det är ekonomiskt orimligt och/eller tekniskt omöjligt att vidta de åtgärder som skulle behövas för att uppnå god ekologisk status 2015. Om alla möjliga och rimliga åtgärder vidtas kan god ekologisk status förväntas uppnås 2027. Data från den samordnade recipientkontrollen år 2008-2012 visar på koncentrationer över gränsvärdet för zink och arsenik.

3260 - Mindre vattendrag

Areal: 5,3 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Vattendraget Helge å mellan Malasjön och Agunnarydssjön utgörs av en 3 km lång sträcka som i huvudsak omges av skogsmark och till mindre del av odlingsmark. Agunnarydssjön (137,8 möh) och Möckeln (136,8 möh) sänktes på 1860- respektive 1850-talet. Sjösänkningen har gett upphov till långsträckta grunda bottnar och våtmarker. Helgeå och sjöarna är oreglerade vilket gör att naturliga vattenståndsfluktuationer förekommer. Helgeå kantas av vidsträckta videbuskage med välutvecklade rotsystem, som utgör en viktig lek- och uppväxtmiljö för den hotade fiskarten mal (*Silurus glanis*, hotkategori VU, sårbar). Det finns också djuphålur i ån som är viktiga ståndplatser för mal. Andra förekommande fiskarter är abborre, björkna, braxen, faren, gers, gädda och gös. I vissa partier, framförallt vid Rörsjön breder ån ut sig i breda svämplan, mader, där vegetationen växlar mellan gungflyn med vitmossor, starrkärr och vidsträckta bladvassar. I strandzonen växer också hårklomossa (*Dichelyma capillaceum*, hotkategori NT, nära hotad). Maderna har mycket stor betydelse för fågellivet, många fågelarter hittar sin föda i de insektsrika våtmarkerna och för andra fågelarter är det buskage och strandsnår som utgör viktiga livsmiljöer. Förutom flera arter av änder och vadarfåglar finns den rödlistade fågelarten mindre hackspett (*Dendrocorpus minor*, hotkategori NT, nära hotad).

Bevarandemål

Arealen av Mindre Vattendrag (3260) ska vara minst 5,3 hektar. Det ska finnas en naturliknande vattenståndsvariation som skapar en variation av strandmiljöer med hög biologisk mångfald. Det ska finnas effektiva passager för djur till anslutande sjöar, vattendrag och svämplan. Vattenkvaliteten ska vara god. Det ska finnas förutsättningar för fiskars lek- och uppväxt, speciellt för mal (*Silurus glanis*, hotkategori VU, sårbar). Det ska finnas vidsträckta videbuskage med välutvecklade rotsystem, som utgör viktig lek- och uppväxtmiljö för mal. Det ska finnas en rik tillgång på död ved i strandzonen. Naturtypen ska kunna fungera som häckningsplats för förekommande fågelarter.

Bevarandeåtgärder

Skötsel ska ske i enlighet med naturreservatets skötselplan. Åtgärder ska vidtas för att förstärka områdets värde som lek och uppväxtmiljö för den hotade fiskarten mal (*Silurus glanis*).

Bevarandetillstånd

Nationell status (3260):

Skäl till att naturtypen inte bedöms ha gynnsam bevarandestatus i boreal och kontinental region är att vattenregleringar motverkar naturliga vattenståndsfluktuationer vilket påverkar strandmiljöerna negativt. Vandringshinder begränsar livsutrymmet för många arter och flera typiska arter är hotade. Vattenkvaliteten är ofta bristfällig. Skogsbruket tar otillräcklig hänsyn till strandmiljöerna och efterfrågan på skogsråvara är fortsatt hög. Funktionella kantzoner saknas ofta.

Nationell status för mal (*Silurus glanis*): De kvarvarande naturliga populationerna av mal i Sverige är begränsade till tre huvudområden Nyköpingsåns vattensystem i Sörmland bl.a. sjön Båven samt två områden i Småland, de nedre delarna av Emån i Kalmar län och Helgeåns vattensystem i Kronobergs län. Malen är en postglacial relik som kan ha kommit till Sverige under en värmeperiod för 8 000-10 000 år sedan. Under 1800- och 1900-talet drabbades malen av lokalt utdöende vilket anses bero på mänsklig påverkan genom sjösänkning, utdikning och anlagda vandringshinder. Sverige utgör malens nordligaste utbredningsgräns.

Vedåsa (3260): Vattendragssträckan HELGE Å: Malasjön - Agunnarydsjön är ett av malens viktigaste lekområde i Sverige

För vattenkvaliteten gäller att den ekologiska statusen i ytvattenförekomsten har klassificerats till måttlig, otillfredsställande eller dålig och Vattenmyndigheten har bedömt att det finns skäl att fastställa miljö kvalitetsnormen till god ekologisk status med tidsfrist till 2021 (4 kap 9 § vattenförvaltningsförordningen och 3 kap 1 § andra stycket NFS 2008:1). Det är ekonomiskt orimligt och/eller tekniskt omöjligt att vidta de åtgärder som skulle behövas för att uppnå god ekologisk status 2015. Om alla möjliga och rimliga åtgärder vidtas kan god ekologisk status förväntas uppnås 2021. Vattenförekomsten Helge å: Malasjön - Agunnarydsjön bedöms ha miljöproblem övergödning Bedömningen bygger på att totalhalten fosfor för åren 2010-2012 visar på Måttlig status. Data från den samordnade recipientkontrollen år 2007-2008 visar på koncentrationer över gränsvärdet för zink och arsenik.

7140 - Öppna mossar och kärr

Areal: 12,5 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Våtmarkerna utmed södra delen av Agunnarydssjön och i hela Vedåsaviken översvämmas årligen, vegetationen växlar mellan gungflyn med vitmossor, starrkärr och vidsträckta bladvassar. Den naturliga variationen i vattenståndet utgör en förutsättning för att våtmarkerna ska bibehållas öppna. Våtmarkerna har stor betydelse för fågellivet i området. Många fågelarter hittar sin föda i de insektsrika våtmarkerna och för andra fågelarter är det buskage och strandsnår som utgör viktiga livsmiljöer. Exempel på förekommande typiska arter och direktivarter är storlom, brun kärrhök, fiskljuse, trana och fisktärna.

Bevarandemål

Arealen av öppna mossar och kärr (7140) ska vara minst 12,5 hektar. Det ska finnas en naturliknande vattenståndsvariation. Den hydrologiska regimen ska motsvara god/ hög status med avseende på vattenståndsvariation, avvikelse i vattenstånd och/eller förändringstakt, enligt HVMFS 2013:19.

Mossar och kärr ska bibehållas öppna till förmån för fåglar, insekter, groddjur m.m. som gynnas av öppna solbelysta våtmarker. Våtmarkerna ska bibehålla sin vegetation med typiska arter såsom vitmossor och starrarter.

Bevarandeåtgärder

Åtgärder ska genomföras i enlighet med naturreservatets skötselplan.

Bevarandetillstånd

Nationell status för mosse/kärr (7140):

Naturtypen bedöms inte ha en gynnsam bevarandestatus i boreal och kontinental region beroende på hydrologisk påverkan som medför en pågående igenväxning av öppna myrar och kärr. Totalarealen av mossar och kärr har minskat rejält under 1900-talet, men fortfarande finns stora arealer kvar. Svämplan som har naturliga vattenståndsvariationer som varierar beroende på årstid blir alltmer ovanliga. Reglering av vattenflöden leder till att naturliga vattenståndsvariationer påverkas vilket ofta innebär igenväxning av naturliga svämplan. Uppodling, markavattningsprojekt och storskaliga torvtäkter är också vanliga orsaker som resulterar i att arealen för öppna mossar och kärr minskar i landet. Igenväxningen av mossar och kärr är ett allvarligt problem.

Vedåsa (7140): Svämplanen i Vedåsa med gungflyn, öppna kärr och mossar översvämmas årligen vilket innebär att våtmarkerna har stor möjlighet att på sikt bibehållas öppna. Naturliga variationer i vattenståndet är en förutsättning för att den goda bevarandestatusen ska kvarstå. Våtmarkerna utgör attraktiva miljöer för flera hotade och typiska arter samt direktivarter. Eventuellt kan det behövas riktade åtgärder genom bete och bortröjning av igenväxningsvegetation i form av träd och buskar som etablerar sig alltmer i våtmarkerna.

9010 - Taiga

Areal: 10,8 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

I Vedåsa finns spridda förekomster med västlig taiga (9010) med tall- gran- och barrblandskog med lövinblandning.

Bevarandemål

Arealen av Taiga (9010) ska vara minst 10,8 hektar. Småskaliga naturliga processer, t. ex. trädens föryngring, åldrande och avdöende samt omkullfallna träd och luckbildning, liksom periodvisa omvälvande störningar, t.ex. insektsangrepp, översvämning, stormfällning eller brand ska påverka dynamik och struktur. Skogen ska bestå av olika trädarter till följd av naturlig störningsdynamik och succession. Direkt efter omvälvande störningar ska det finnas öppen och glest beskogad mark med döda träd samtidigt som karaktäristiska pionjärträdarter och typiska arter ska etablera sig. Skog med högre krontäckning ska utvecklas och barrträd ska kunna dominera i sena successionsstadier. I senare stadier ska trädskiktet vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas gamla träd och död ved i olika former inklusive levande träd med döda träddeklar. Typiska arter av mossor, lavar och svampar ska förekomma tämligen allmänt. Områdena ska ha en ostörd hydrologi.

Bevarandeåtgärder

Skötselåtgärder enligt beslutad skötselplan för naturreservatet

Bevarandetillstånd

Nationell status för västlig taiga (9010):

Västlig taiga är en mycket varierad naturtyp som finns spridd i stort sett i hela landet men de största arealerna finns i Norrland. Historiskt sett är förlusten av naturtypen mycket stor och endast några få procent återstår. Skälen till att naturtypen inte bedöms ha gynnsam bevarandestatus är att skogsbruksåtgärder såsom slutavverkning, röjning och gallring fortsätter. Inslag av främmande trädslag kan vara ett problem. Stora klövviltstammar kan påverka sammansättningen av trädslag på ett negativt sätt, framförallt genom att asp, rönn och sälg men även tall betas ned. Den aktuella förekomstarealen ligger betydligt lägre än referensvärdet, vilket visar på att naturtypen har otillräcklig förekomst idag, dessutom minskar den i omfattning. Bristen på död ved, gamla träd och brandfält leder till en utarmning av artstocken och utdöendet av arter ligger inte i fas med den kvarvarande arealen. Mycket tyder på att flera arter endast lever kvar i restpopulationer som kommer att dö ut inom en snar framtid. Avsaknaden av brand är också ett problem för naturtypens naturliga dynamik och artinnehåll.

Vedåsa (9010): Naturtypen har påverkats av stormar och granbarkborreangrepp vilket har medfört att mängden död ved och lövinslaget har ökat, vilket är positivt för biologisk mångfald.

9020 - Nordlig ädellövskog

Areal: 29,7 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Medelålders till gammal lövskog som domineras av lövträd såsom ek, lind, asp och sälg. Flera av de gamla lindarna bär spår av hamling. Död ved finns framförallt i form av ihåliga träd, döda grenar och kronor på stående träd, men även liggande död ved. I området finns äldre odlingsystem och odlingsrösen. Åkerbruket har övergivits och marken har därefter nyttjats för slätter för att senare bli betesmark. I området finns en rik förekomst av svampar, mossor och lavar. Området utgör även en viktig lokal för fladdermöss.

Bevarandemål

Arealen av Nordlig ädellövskog (9020) ska vara minst 29,7 hektar. Naturliga processer, som t. ex. trädens föryngring, åldrande och avdöende samt omkullfallna träd och luckbildning ska påverka dynamik och struktur. Ädellövträd ska utgöra ett dominerande inslag. Det ska finnas gamla träd och föryngring av nya träd som efterträdare av alm, ask, ek, lind och lönn. Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas död ved i olika former samt gamla träd med grov bark, skador, håligheter, mulm eller döda delar. Det ska finnas solexponerade, varma och vindskyddade miljöer och strukturer genom en variation mellan täta resp. öppna och glest beskogade delar. Det ska finnas typiska arter bland mossor och lavar. Gran och sly/ungträd ska inte tillåtas ta överhanden eller skada de biologiskt gamla och värdefulla träden i området. Främmande trädarter ska inte finnas i området.

Bevarandeåtgärder

Skötselåtgärder enligt beslutad skötselplan för naturreservatet.

Bevarandetillstånd

Nationell status för lövskogar (9020):

Lövskogarna i södra Sverige hör till ett större bälte av lövskogar som ursprungligen täckt större delen av Centraleuropa. Idag återstår endast mellan 0,2 – 2 % av arealen som naturlig skog (Hanna m.fl. 1995). I Sverige har exploatering och intensiv markanvändning inte varit lika utbredd som på kontinenten. Av denna anledning har Sverige kvar en större andel lövskogar med naturliga drag och odlingslandskap med grova lövträd. Sveriges lövskogar är inte heller lika påverkade av luftföroreningar. Sammantaget finns relativt stor andel av det ursprungliga växt- och djurlivet kvar här. Ca 90 % av de rödlistade arterna i Sverige kan påträffas i södra delen av landet, de flesta i lövskogar av olika slag. Detta ger lövskogarna en särställning i bevarandet av biologisk mångfald. Den samlade bedömningen för naturtypen är dock att kvaliteten och förekomsten är otillräcklig vilket ger en dålig bevarandestatus med möjlighet till förbättring i framtiden.

Vedåsa (9020): Bevarandetillståndet är bra i Vedåsa.

9060 - Åsbarrskog

Areal: 4,5 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

En rullstensås med barrskogsbeklädda kullar i Agunnarydssjön fortsätter söderut med en tydlig åsrygg förbi Rönnäs och vidare ner genom Vedåsaviken till den med blandskog bevuxna Fårön. På detta åsparti finns spridda förekomster med västlig taiga (9060) med tall- gran- och barrblandskog med lövinblandning.

Bevarandemål

Arealen 9060 Åsbarrskog ska vara minst 4,5 ha. Det ska finnas rikligt med gamla träd och förnying av nya träd som efterträdare Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Följande strukturer ska vara allmänt förekommande: liggande död ved, stubbar och stående döda eller döende träd. Mark med tunt humustäcke och blottade ytor med sand ska utgöra ett påtagligt inslag. Det ska finnas enstaka förekomster av typiska arter av insekter och kärlväxter. Mängden död ved i form av stående träd och lågor i olika nedbrytningsstadier ska bibehållas eller öka.

Bevarandeåtgärder

Åtgärder ska ske i enlighet med naturreservatets skötselplan.

Bevarandetillstånd

Nationell status för Åsbarrskog (9060): Åsbarrskogar återfinns i södra delen av den boreala regionen och utgörs av barrskogar på rullstensåsar eller omedelbart i anslutning till dessa. Förekomstarealen är betydligt mindre än den möjliga svenska utbredningen av naturtypen. Rullstensåsar har varit föremål för mänskliga aktiviteter under lång tid och är idag ofta tydligt påverkade av detta. Kvalitetskriterierna att skogen ska likna, eller i en relativt nära framtid kunna likna en naturskog m.a.p. egenskaper och strukturer uppfylls oftast inte, vilket resulterar i en dålig status avseende kvaliteten. Den samlade bedömningen för naturtypen i Sverige blir därför att naturtypen har en dålig status.

Vedåsa (9060): Naturtypen har påverkats av stormar vilket har medfört att mängden död ved har ökat, vilket är positivt med avseende på struktur och funktion. Naturtypen bedöms ha god status i Vedåsa.

9070 - Trädklädd betesmark

Areal: 51,6 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Den trädklädda betesmarken utgörs av betade hagmarker med grova lövträd och hamlade träd, samt ett område med före detta utmark och sjösänkingsmark som beskogats efter sjösänkningen. I denna strandnära zon finns ett äldre trädskikt med ek och tall som funnits innan sjösänkningen samt trädgenerationer som etablerat sig efter sjösänkningen. Den betade skogens typiska struktur med luckighet och betespåverkan har påverkats kraftigt i samband med den större stormen Gudrun och efterföljande stormar, samt granbarkborreangrepp. En mycket stor del av trädskiktet har blåst ner eller har angripits av skadeinsekter vilket medför att mängden död ved ökat väsentligt samtidigt som den ursprungliga varierade strukturen med en variation av öppna och slutna partier till stor del har försvunnit.

Bevarandemål

Arealen av Trädklädd betesmark (9070) ska vara minst 51,6 hektar. Bete ska påverka dynamik och struktur. Lövträd ska utgöra ett påtagligt inslag och det ska finnas gamla lövträd framförallt lind och ek samt förnygring av nya lövträd som efterträdare. Det ska finnas ett buskskikt med bärande och blommande växtarter. Det ska finnas död ved i olika former samt gamla hävdpräglade träd med grov bark, skador, håligheter, mulm eller döda delar. Solexponerade, varma och vindskyddade miljöer och strukturer ska utgöra ett påtagligt inslag genom en mosaik av täta, öppna och glest beskogade delar, samt bryn. Gran, buskar och sly/ungträd ska inte tillåtas ta överhanden eller skada de biologiskt gamla och värdefulla träden i området. Det ska finnas typiska arter av kärlväxter, lavar och svampar. Hamlingstraditionen ska hållas vid liv genom nyhamling av lämpliga unga träd.

Bevarandeåtgärder

Eftersom Store udde (den betade skogen) drabbats av en kraftig naturlig störning och andelen nerblåsta döda träd är mycket stor kan död ved som ligger i vägen för betesdjurens framkomlighet behöva flyttas till annan plats. För att Store udde i framtiden åter ska utvecklas mot en betad skog med dominans av lövträd med inslag av ädellöv och med en luckig struktur kan det behövas röjningsinsatser. I övrigt ska området skötas i enlighet med beslutad skötselplan för naturreservatet.

Bevarandetillstånd

Nationell status för trädbeklädda betesmarker (9070):

Bevarandestatusen för naturtypen är dålig och trenden visar på ytterligare försämring av statusen. Skälen till detta är bristande hävd och igenväxning, alltför små och fragmenterade arealer, kvävenedfall, gödsling (ofta gamla synder), bristande trädförnygring, för få gamla träd, för lite död ved, bristande landskapsmosaik orsakat av rationellt jord- och skogsbruk, samt en negativ utveckling för många av arterna som är knutna till naturtypen. Dessutom finns utbredningsluckor i boreal region, vilket till stora delar handlar om minskat skogsbete.

I Vedåsa (9070): Den betade skogen har drabbats hårt av naturlig störning i form av stormar och granbarkborreangrepp. En del av det angripna granvirket har körts ut från området för att minska spridningen av granbarkborrar. Kvarvarande döda träd har fallit som lågor och gör att betesmarken blivit svårtillgänglig för betesdjuren. Döda träd har därför till viss del flyttats för att möjliggöra framkomlighet för betesdjuren. På längre sikt bedöms bevarandestatusen i Vedåsa vara god.

9080 - Lövsumpskog

Areal: 19,7 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

I anslutning till våtmarksområdena finns sumpskogar som domineras av triviallöv. Björk är det dominerande trädslaget men här finns även al, ek, asp, sälg och andra videarter samt en del tall. Detta är områden som idag utgör viktiga häckningsmiljöer för många småfåglar.

Bevarandemål

Arealen av Lövsumpskog (9080) ska vara minst 19,7 hektar. Småskaliga naturliga processer, som t. ex. trädens föryngring, åldrande och avdöende samt omkullfallna träd och luckbildning ska påverka dynamik och struktur. Naturlig hydrologi och naturliga grundvattennivåer som skapar markfuktighet ska påverka området. Lövträd ska utgöra ett dominerande inslag i träd- och buskskikt. Det ska finnas gamla träd och föryngring av nya träd som efterträdare. Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas död ved i olika former inklusive levande träd med döda träddeklar. Träd med socklar ska förekomma tämligen allmänt. Det ska finnas typiska arter av mossor, lavar och svampar.

Bevarandeåtgärder

Skötselåtgärder enligt beslutad skötselplan för naturreservatet

Bevarandetillstånd

Nationell status för lövskogar på fuktig mark (9080):

Sumpskogarna förekommer ofta insprängt bland andra skogstyper i boreala och kontinentala regionen i Sverige. De är då ett viktigt inslag som väsentligt höjer ett områdes naturvärde. Den samlade bedömningen för naturtypen är att den har en gynnsam status med stabil trend i boreal region men däremot en dålig status med stabil trend i kontinentala regionen.

Vesåsa (9080): Skogen är skyddad och har en god bevarandestatus.

1042 - Citronfläckad kärrtrollslända, *Leucorrhinia pectoralis*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Citronfläckad kärrtrollslända lever i vegetationsrika dammar, myrgölar, mindre sjöar och i deltaområden, samt i tätt bevuxna vikar av större sjöar. Förekomst av öppna vattenytor är nödvändigt under äggläggningen. Larven förekommer i strandnära vatten där den lever som rovdjur på vatteninsekter och kräftdjur. Larvutveckling är som regel 2-årig, men varierar från 1-3 år beroende på klimat och födotillgång. Larverna kläcks till adult under försommaren och arten har sin flygtid från slutet av maj till mitten av juli.

Bevarandemål

Den citronfläckade kärrtrollsländan ska ha en livskraftig population inom området.

Negativ påverkan

Beskuggning av småvatten genom tillväxt av skog är en sannolik hotfaktor mot enskilda populationer. Arten är starkt gynnad av solexponering.

Eutrofiering (övergödning) där vegetationen blir så tät att inga vattenspeglar återstår är negativ för arten men detta är ingen stor påverkansfaktor i Sverige.

Igenläggning av småvatten och exploatering av mark är ett hot i urbana områden.

Bevarandetillstånd

Citronfläckad kärrtrollslända har en tämligen vidsträckt utbredning som omfattar norra Europa, Ryssland och västra Asien. En mycket stor del av det europeiska beståndet finns i de södra delarna av Sverige, sydöstra Norge och södra Finland. Arten har försvunnit från Jylland och tydligt minskande på Själland. Utvecklingen i de kontinentala delarna av Europa är genomgående negativ. Sverige har således ett stort ansvar för denna art. I Sverige har arten en gynnsam status med en stabil trend.

1383 - Hårklomossa, *Dichelyma capillaceum*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Hårklomossa växer på stenblock, trädbaser och basen av buskar utmed stränder till sjöar och långsamt rinnande vattendrag där vattennivån har stora och naturliga fluktuationer. Den är knuten till den zon som översvämmas och dränks varje år och växer bara vid stränder med ganska stor vattenståndsamplitud. Södra Småland utgör ett viktigt utbredningsområde för arten bl.a. i stranzoner runt sjön Möckeln. Hårklomossa finns med på den europeiska rödlistan. Arten är klassad som Nära hotad (NT).

Bevarandemål

Hårklomossan ska ha en stabil population inom Natura 2000-området Vedåsa

Negativ påverkan

Arten hotas framför allt av kraftiga förändringar i vattenståndsregim och vattenkvalitet. Förändringar av det slaget kan slå ut arten från många lokaler samtidigt. Den försvinner om sjön eller vattendraget regleras så att det blir en mer konstant vattennivå eller om vattenståndet fluktuerar för ofta eller för lite. Troligen utgör även övergödning ett stort hot. När näringsnivåerna i vattnet ökar kan andra arter konkurrera ut hårklomossa. På lång sikt utgör det begränsade antalet lokaler och dålig spridningsförmåga att artens långsiktiga överlevnad i landet inte är säkrad. Den främmande invasiva arten gul skunkkalla kan på sikt innebära ett hot mot hårklomossan då skunkkallan har fått fotfäste i närheten av Natura 2000 området Vedåsa och breder ut sig i kantzonen utmed vattendrag och i våtmarker.

Bevarandetillstånd

I Sverige finns en stor andel av artens världspopulation och ca 90 % av de kända europeiska lokalerna, så Sveriges ansvar för arten i ett europeiskt perspektiv är stort. Hårklomossa är känd från cirka 170 lokaler med befintliga bestånd i landet. Två större utbredningsområden finns, ett sydligt (nordöstra Skåne, södra Småland och Blekinge) och ett nordligt (ett stråk från södra Värmland till Närke och Västman-land). De flesta befintliga lokalerna finns i det södra utbredningsområdet och är koncentrerade framför allt till Helge ås vattensystem. Antalet svenska lokaler har minskat de senaste 100 åren.

A002 - Storlom, *Gavia arctica*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Storlommen behöver tillgång till lämpliga bytesdjur, dvs. fiskar, i viss mån vatteninsekter. Den behöver även lämplig plats att bygga sitt bo på, vilket nästan uteslutande innebär öar, särskilt mindre holmar och skär, belägna i klarvattenssjöar (oligotrofa och mesotrofa). Tillgång till områden med minimal mänsklig störning är viktig. Arten är störningskänslig under häckningen (maj-juli/augusti), främst under ruvningsperioden. Storlommen är en långlivad art med relativt låg reproduktion och är därför känslig för jakt. I Vedåsa finns god tillgång på föda och ostörda miljöer för häckning.

Bevarandemål

Storlommen ska häcka i minst nuvarande omfattning och helst i öka i mängd. Det ska finnas lämpliga ostörda miljöer inom Natura 2000-området som utgör lämpliga häckningslokaler för storlom. Det ska även finnas lämpliga lokaler för födosök.

Negativ påverkan

Största hotet kan nog anses vara mänsklig störning på häckningslokalerna under främst maj genom landning av båtar på häckningsskär, badande folk, båtsport och sportfiske. Sådan störning ökar risken för äggpredation. Andra problem utgörs av onaturliga vattenståndsvariationer till följd av regleringar, som kan omintetgöra eller försena häckningen, vilket i det senare fallet ökar risken för mänsklig störning.

Bevarandetillstånd

Inventeringsdata från södra och mellersta Sverige visar på att storlommen generellt sett håller en relativt stabil population även sett i ett 30-årigt tidsperspektiv.

A081 - Brun kärrhök, *Circus aeruginosus*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Bruna kärrhöken är starkt knuten till vassrika eutrofa slättsjöar, men finns även i andra typer av sjöar. En förutsättning för häckning är att det finns tillgång på tät gammalvass eller liknande vegetation att bygga boet i. Arten kräver tillgång på lämpliga bytesdjur vid häckningslokalen och i dess omgivning. Jaktutflykter över åkermark kan utsträckas åtskilliga kilometer från bopplatsen. Födan utgörs av sorkar, grodor, fågelungar etc., ibland även ägg, fisk och kadaver.

Bevarandemål

Inom Natura 2000-området ska den bruna kärrhöken ha tillgång till lämpliga lokaler för häckning och födosök.

Negativ påverkan

Den bruna kärrhöken har tidigare varit starkt drabbad av miljögifter, men sedan alkylkvicksilverbetningen förbjöds 1966 och DDT-förbud infördes har situationen förbättrats högst avsevärt. För närvarande kan inga direkta hot anses föreligga mot brun kärrhök i Sverige. Igenväxning av våtmarker kan på sikt innebära att viktiga lokaler för födosök försvinner.

Bevarandetillstånd

Arten finns numera väl spridd i Götaland, Svealand och längs hela Norrlandskusten.

A094 - Fiskgjuse, *Pandion haliaetus*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Fiskgjusen är helt beroende av tillgång till öppet vatten inom sitt hemområde (havsmiljö, insjöar, älvar, åar) eftersom födan nästan uteslutande består av fisk. Den fångar endast ytligt gående fisk, ned till maximalt en halv meters djup. Fiskgjusen fiskar i såväl eutrofa som oligotrofa sjöar liksom i större vattendrag och i grundare kustområden. Jaktframgången kan dock minska avsevärt om vattnet är alltför grumligt. I områden med enbart oligotrofa sjöar kan sämre tillgång på fisk medföra lägre reproduktion bl.a. beroende på att gjusarna måste jaga över större arealer (längre bort från boplatsen). Fiskgjusen kan jaga upp till någon mil från boplatsen.

Fiskgjusen är beroende av lämpliga träd för sitt bobygge. Det vanligaste trädslaget är tall ($\geq 90\%$) där det stora risboet byggs i toppen av plattkronade, kraftiga träd, så att utsikt fås över omgivningen. Enstaka bon kan placeras i kraftledningsstolpar, stora torn eller på stora stenar i sjöar och vattendrag.

Fiskgjusen är ofta störningskänslig vid boplatsen.

Fiskgjusen flyttar mellan Sverige och Västafrika söder om Sahara.

Bevarandemål

Inom området ska det finnas lämpliga lokaler för häckning och vattenmiljöer med god kvalitet som kan erbjuda föda.

Negativ påverkan

Eftersom fiskgjusen ofta häckar vid stränder och på öar utgör närgången båttrafik, sportfiske, bad, kanoting etc. i boets omedelbara närhet ett hot. Skogsavverkning utan hänsyn till fiskgjusens boträd eller presumtiva boträd utgör en fara inom vissa områden, eftersom tillgången på lämpliga träd då minskar.

Bevarandetillstånd

Populationen i Sverige anses vara förhållandevis stabil, men inom vissa delområden förekommer numera säkra uppgifter om beståndsnedgångar. I ett europeiskt perspektiv har Sverige ett stort ansvar för denna art då cirka 35% häckar i landet. BirdLife International betecknar fiskgjusen som Sällsynt i Europa.

A127 - Trana, Grus grus

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Tranan häckar på sankta sjö- eller havsstränder, på våta myrmarker, på vattensjuka hyggen omgärdade av sumpskog, vid större slättsjöar, i öppna kärr, i sänkta sjöar och andra större eller mindre våtmarker. Ett gemensamt krav, oavsett val av habitat, är att tranorna har möjlighet att bygga boet oåtkomligt för marklevande rovdjur, dvs. alltid omgärdat av vatten. Under häckningstid lever tranorna av rötter, skott och andra vegetabilier samt insekter, blötdjur, grodor, småfisk m.m. Under höstflyttningen är ungarna beroende av föräldrarnas vägledning. Under häckningen rör sig paret normalt inom ett område i storleksordningen 1 km². Tranan blir könsmogen vid 3-6 års ålder. Innan könsmognaden för ungtanorna en kringfläckande tillvaro och samlas ofta i stora flockar. Övervintrar i Sydvästeuropa, främst i Spanien, men även i Portugal och Frankrike samt i Nordafrika.

Bevarandemål

det nuvarande starka tranbeståndet med häckande par ska bibehållas.

Negativ påverkan

För närvarande finns inget hot mot arten i Sverige. I det spanska övervintringsområdet finns däremot vissa hot, främst. avveckling av korkeksodlingar.

Bevarandetillstånd

De svenska tranorna utgör 20-38 % av europapopulationen. Sverige har således ett stort ansvar för bevarandet av arten. De svenska tranorna utgör 20-38 % av europapopulationen. Sverige har således ett stort ansvar för bevarandet av arten. Tranan häckar numera förhållandevis jämnt spridd i samtliga svenska län. På Öland konstaterades den första häckningen relativt nyligen. BirdLife International betecknar tranan som Sårbar i Europa.

A193 - Fisktärna, *Sterna hirundo*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Fisktärnan behöver tillgång på fiskrika sjöar och/eller grunda kustområden samt störningsfria häckningsplatser. Under häckningen födosöker fisktärnorna inom ett område i storleksordningen 1-5 km². De nordiska fisktärnorna övervintrar huvudsakligen längs kuststräckan mellan Västafrika och Godahoppsudden.

Bevarandemål

Inom området ska det finnas lämpliga lokaler för häckning och vattenmiljöer med god kvalitet som kan erbjuda föda.

Negativ påverkan

Ohävd och igenväxning kan leda till att viktiga häckningsplatser försvinner. Ökad båttrafik och expanderande friluftsliv kan innebära stora störningar. Lokalt kan förekomst av mink leda till att kolonier försvinner.

Bevarandetillstånd

Fisktärnan häckar i samtliga svenska län. Det svenska beståndet beräknas uppgå till cirka 20 000 till 25 000 par, vilket motsvarar ungefär 1/10 av det europeiska beståndet (nationell bevarandestatus 2001). Beståndsutvecklingen är svårtolkad, med stora variationer mellan olika år och regional omfördelning av beståndet.

A236 - Spillkråka, *Dryocopus martius*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Spillkråkan är något av en nyckelart i boreala och nemoboreala skogsekosystem genom att den årligen producerar ett stort antal bohål lämpliga för större hålhäckande fåglar och däggdjur som ej själva förmår mejsla ut sitt bo. Spillkråkan är en stamfågel som under sommarhalvåret i södra Sverige födosöker över arealer i storleksordningen 100 till 1 000 ha. Vintertid rör sig arten över större områden. Spillkråkan hittar sin föda i form av vedlevande insekter och myror och födosöker ofta lågt i träd, på stubbar m.m. Lämpliga häckningsplatser är främst i form av grov asp, tall eller bok.

Bevarandemål

Inom området ska det finnas lämpliga lokaler för spillkråkans häckning och födosök.

Negativ påverkan

Det finns ingen hotbild för arten inom Natura 2000-området.

Den nationella hotbilden är minskad lövandel, ökad granandel och mer homogena bestånd vilket missgynnar arten. Minskad medelålder i bestånden i intensivt brukade trakter innebär också att tillgången på lämpliga boträd minskar. Eftersom spillkråkan i stor utsträckning livnär sig på hästmyror missgynnas den med största säkerhet av stubbrytning och GROT-uttag.

Bevarandetillstånd

Beståndet i södra Sverige förefaller vara tämligen stabilt. Spillkråkan häckar i samtliga svenska län. Det svenska beståndet uppskattas till i storleksordningen 20 000 till 35 000 par. Detta motsvarar ungefär 10 % av det samlade europeiska bestånd (nationell bevarandestas 2001).

Dokumentation

Skötselplan, 2005-04-08, d.nr. 511-8763-01.

Rödlistade arter enligt den officiella svenska rödlistan, Artdatabanken, SLU, 2015.

Riksintressen för naturvård områdesnr. NRO 07011.

Naturvårdsprogrammet, Länsstyrelsen 1989, områdesnr. 144, 147.

Våtmarksinventering, Länsstyrelsen 1987, objektnr. 04D8J08, 04D7J05, 04DJ04.

Nyckelbiotopsinventering 1993, Skogsvårdsstyrelsen.

Åtgärdsprogram för bevarande av Mal, Fiskeriverket, 2005.

Rapport, Malen i Möckelnområdet - En postglacial värmerelikt. Peter Söderling, Linnéuniversitetet i Kalmar, Länsstyrelsen i Kronobergs län 2016.

Naturvårdsverket: Vägledning för myndigheter
(<http://www.naturvardsverket.se>)

VISS Vatteninformationssystem Sverige, <http://viss.lansstyrelsen.se>

Malen i Möckelnområdet - En postglacial värmerelikt, Linneuniversitetet, Länsstyrelsen i Kronobergs län, 2016

Handläggare Annika Smålander

Bilagor

Bilaga 1. Information om Natura 2000

Bilaga 2. Naturtypskarta

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000-områden bygger på krav som finns i EUs fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EUs fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att de utpekade värdena i områdena ska bevaras långsiktigt. Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EUs arbete för att bevara biologisk mångfald. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitatdirektivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000-område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta ska göras i särskilda bevarandeplaner eller i en skötselplan om området även är naturreservat. I planen ska det finnas en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets arter och naturtyper, och behov av bevarandeåtgärder, t ex skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Den ska tas fram och hållas aktuell i dialog med berörda intressenter, och det är värdefullt om den som har ny information kontaktar Länsstyrelsen. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, t ex skyddsbeslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller inom Natura 2000.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen. Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

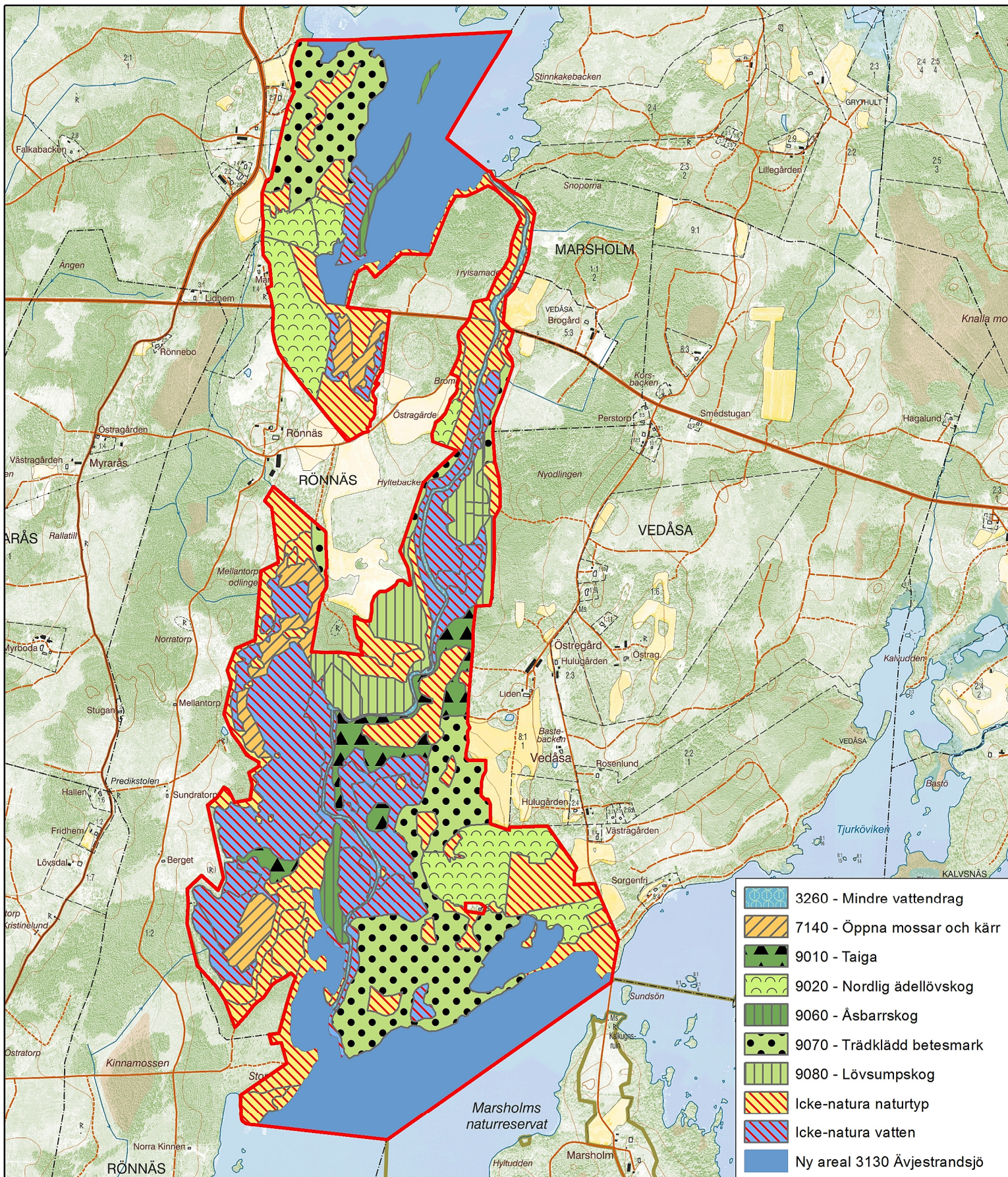
Kartor

Information om naturtyperns utbredning och arter i ett enskilt område går att hitta med hjälp av kartverktyget Skyddad natur. Det kan nås på Naturvårdsverkets hemsida genom att söka på ”kartverktyget skyddad natur”. I kartverktyget söker du upp aktuellt område och klickar på namnet för mer information.

Karta över naturtyper hittas efter sökning av område, gå till fliken Kartskikt, avmarkera allt och under Naturtypskarteringar lägg till Natura naturtypskartan (NNK) och välj Naturtyper (ytor, linje, punkter.)

Det finns även möjlighet att ladda ner naturtypskartan som shp-fil. För mer information se Länsstyrelsens hemsida.

Natura 2000-området Vedåsa - SE0320224

Bilaga 2

0 250 500 1 000 meter

1:19 708

LÄNSSTYRELSEN
I KRONOBERGS LÄN